

بسیاری از گرفتاری ها از بدگمانی به خداوند ناشی می شود

آیت الله مجتبی تهرانی نتیجه حُسن عمل را حُسن ظن به خدا و نتیجه اعمال زشت را بدگمانی به خداوند خواند و گفت: پس دیگر شکایت از خداوند معنایی ندارد، زیرا نتیجه سیرت و باطن ناپاک است که نتیجه آن گرفتاری و نگرانی در دنیا و عذاب الهی در آخرت می باشد.

آیت الله مجتبی تهرانی نتیجه حُسن عمل را حُسن ظن به خدا و نتیجه اعمال زشت را بدگمانی به خداوند خواند و گفت: پس دیگر شکایت از خداوند معنایی ندارد، زیرا نتیجه سیرت و باطن ناپاک است که نتیجه آن گرفتاری و نگرانی در دنیا و عذاب الهی در آخرت می باشد.

به مناسبت دهه کرامت و ایام ولادت امام رئوف علی بن موسی الرضا(ع) حدیثی به شرح آیت الله مجتبی تهرانی در پی می آید:

رَوَى عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: أَحْسِنِ الظَّنَّ بِاللَّهِ فَإِنَّ مَنَ حَسَنَ ظَنَّهُ بِاللَّهِ كَانَ اللَّهُ عِنْدَ ظَنِّهِ

ترجمه حدیث: حضرت امام رضا(ع) فرمود: گمان خود را به خداوند متعال نیکو و خوب قرار بده. هرکس که به خداوند گمان خوب و نیکو داشته باشد، خداوند هم بر طبق همان گمان خوب و حُسن ظن با او عمل و رفتار می کند.

شرح حدیث: در روایات، تعبیر متفاوتی راجع به حُسن ظن به خداوند وجود دارد که گویای لطف الهی به بندگان است؛ حُسن ظن بالله، یعنی انسان هیچ گاه فکر نکند که خداوند برای او خوب نخواسته است، زیرا بسیاری از گرفتاریهای انسان بر اثر بدگمانی او به خداوند است.

نکته مهم و قابل ذکر این است که انسان چگونه به خداوند خوش گمان باشد؟ این از اعمال انسان نشأت می گیرد. حُسن عمل که انجام اعمال خوب و پسندیده است، نتیجه اش حُسن ظن و خوشگمانی به خداوند است که پاداش او را نیکو می دهد. در مقابل، انجام اعمال زشت و ناپسند، سوء عمل و بدگمانی به خداوند را در پی دارد و این از توهّمات شیطانی برای جداکردن انسان از خداوند مهربان، کریم، عطوف می باشد. پس دیگر شکایت از خداوند معنایی ندارد، زیرا نتیجه سیرت و باطن ناپاک است که نتیجه آن گرفتاری و نگرانی در دنیا و عذاب الهی در آخرت می باشد.